

# ՄԵԼԻԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի. կես տարվանը 6 ռուբլ. Առանձին համարները 5 կոպեկով.

Թիֆլիսում գրվում են խմբագրատան մէջ.

Մեր հասցեն. Тифлиς, Редакция „Мшакъ“.  
Կամ Tiflis, Rédaction „Mschakъ“.  
Տ է Լ Է Ֆ օ Ն № 253.

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ (բացի կիրակի և տօն օրերէն).

Ցայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լիցուով.

Ցայտարարութիւնները համար վճարում են իւրաքանչիւր տողատեղին 10 կոպեկ.  
Տ է Լ Է Ֆ օ Ն № 253.

## ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Անտարքտիկայի վերաբերմամբ.—Ներքին Տեղակալութիւն. Մատենագրութիւն. Արեւելագետ-ների միջազգային XIV կոնգրէսը. Արեւմտահայկան գրականութիւնը. Նամակ Խմբագրութեան. Ներքին լուրեր.—ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Պատերազմի շուրջը. Նամակ Խմբագրութեան. Հեռագր. ԳԻՐԿԵՐ.—ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ.

## ԱՆՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ

Մենք ստանում ենք մի շարք դաս-գասներ այն գեղծուհիների և գանգառութիւնների մասին, որոնք կատարվում են մեր գիւղական շրջանում: Այդ գանգառ-ները պարզում են մի բան, որ գիւղա-կան հասարակութիւնը, իբրեւ գործող մարմին, շատ թույլ է և կրակողական:

Այն ժամանակ, երբ ընտրվում են գիւղական գործողներ, օրինակ տանուտէր-ներ, գաւառապետներ, շրաքաշներ, գան-գան տեսակի պահապաններ, գիւղական հասարակութիւնը իրան շատ անտարբեր է պահում: Ենթադրվում այս ու այն գիտումներով գեղավարվող անհատների ազդեցութեանը, նա թույլ է տալիս, որ գիւղական գործերը ընկնեն անարժան-ների ձեռքը, իսկ յետոյ երբ նա սկսում է տուժել չարաչար կերպով, առաջ է բե-րում մի շարք գանգառներ, որոնց մե-ծագոյն մասը արդիւնք է նրա նախկին անհոգի և թեթեւ վերաբերմունքին դէպի իր գործողների ընտրութիւնը:

Այն ժամանակ, երբ ընտրվում են գիւղական պաշտօնականներ, ոչ ոք չէ մտա-ծում ընդհանուր հասարակական տեսա-կէտով: Ուժեղները կամ շահագրգռված-ները անց են կացնում այն թեկնածու-ներին, որոնք նրանց համար ձեռնառու են գանգառների գիտումներով, իսկ միւսը ընտ-րողները աշխատում են չը թշնամանալ ոչ ոքի հետ և իրանց հետու են պահում ներգործական գերից: Նրանք համակերպ-վում են առաջիններին, չը կարծելով թէ մի օր իրանց պէտք է կրեն իրանց վրա սխալ և վատ ընտրութեան ծանր հետե-ւանքները:

Իսկ ապագայում, երբ սխալ ընտրու-թիւնը սկսում է գոհեցնել, անկա-կած այդ գոհեցնող սկսում են արմատա-կապառնալ: Նրանք անհապառնալիկ յայտարարում են իրեն-ներգործական գեր կատարել ցանկացող-ներ, սակայն նրանք անգոր են աջող մարտաւար ցոյց տալու և ստիպված են ընկճվել ու հաշտվել իրանց վիճակի հետ: Գալիս է հետեւեալ ընտրութիւնը և նոյն սխալը կրկնվում է անհաշիւ փոփոխու-թիւններով, որովհետեւ գիւղական կեդե-քիչների համար դժուար չէ լուծել մաս-նաւոր դժգոհներին գանգառն գիշտու-նելով և խտանումներով:

Անհրաժեշտ է, որ գիւղական հասարա-կութիւնը սովորի գեղավարվել իր գոր-ծանունութիւնների մէջ գիւղի ընդհանուր շահերի գաղափարով և հալածելով գան-գառուներին և գեղծում կատարողներին: Թույլ չը տայ, որ նրանք իրանց ձեռքը գցեն գիւղի պաշտօնները և յետոյ աւելի մեծ չափով շարունակեն իրանց փասա-կար ազդեցութիւնը գիւղի վրա:

## ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Մ Ա Տ Ե Ն Ա Գ Ի Ռ Ի Թ Ի Ն

Arthur Leist. Das Georgische Volk, Dresden 1904. Ար-տուր Լայստ. Վրացի ժողովուրդը. Դերզոն 1904 թ.

Ներկայ մատենագրութեան նիւթ կազմող աշխատութիւնը պատկանում է Կովկասին ծա-նօթ գերմանացի գիտնական Ա. Լայստի գրե-լին, որ երբեք հանգուցեալ Արգար Յովհան-

նիսեանի հրատարակութեամբ գերմաներէն լեզուով շոյս տեսած «Armenische Bibliothek» գրական ժողովածուի բոլոր հատորները խմբագրել է: Յարգելի հեղինակը պատկանում է գերմանացի այն գրողների զատակարգին, ո-րոնք Գերմանիայում աշխատում են քաղաքի-զու և բազմազան Կովկասը գրականական, պատմական և ազգագրական տեղեկութիւննե-րով իրանց հայրենակիցներին ծանօթացնե-րալ: Եւրոպական աշխատութիւնը, որ կը-րուի է «Վրացի ժողովուրդը» վերնագրով, կազմում է մի պատկանելի հատոր, այս ան-գամ նուիրված վրացիներին, որոնք իբրեւ հարկան ժողովուրդ մի քանի դարեր շարու-նակ հայրի թիւ տակ են ապրել, բայց այ-նուամենայնիւ, չը նայելով այդ հանգամանքին, մենք դժբաղդարաւ շատ քիչ տեղեկութիւն-ներ ունենք վրացիների ոչ միայն պատմա-կան անցեալի, այլ և նրանց ժամանակակից կեան-քի, գրականութեան, կուլտուրայի և ներկայ վիճակի մասին: Ա. Լայստի աշխատութիւնը նուիրված է Կովկասին, աւելի ձիւշտ՝ նրա մի կտորին, որի վրա գիւտարապէս ապրում են վրացիները:

Կովկասն ընդհանրապէս և նրա մի խոշոր մասը կազմող Վրաստանը մասնաւորապէս շատ վաղ ժամանակներից ի վեր սկսել են պատ-մական որոշ գիւր կատարել: Կովկասում ապ-րող ազգերից շատերը, որոնց շարքում և վրացիները, գեո Քրիստոսից շատ առաջ, ի-րանց երկրի աշխարհագրական պայմանների շնորհիւ յարաբերութեան մէջ էին գտնվում հնադարեան մի քանի նշանաւոր ազգերի հետ:

Արգոնտուրդների պատմական տեսակէտից շատ յայտնի արշաւանքը մեզ մասնացոյց է անում պատմական այն փաստի վրա, որ վրացիները դեռ Բ. Մ. շատ առաջ յարաբե-րութեան մէջ են եղել արեւմտեան մի քանի ազ-գերի և ժողովուրդների հետ: Պատմութիւնից յայտնի է և այն փաստը, որ աշխարհակալ Ա-սորեստանը և լայնածաւալ Պարսկաստանը ի-րանց պատմական կեանքի ընթացքում յաճախ հասել և նոյն իսկ անցել են Վրաստանով ի-րանց յայտնի արշաւանքների ժամանակ: Նը-րանց յայտնիների կապերական յոյնները, ո-րոնք քաղաքական և առևտրական նպատակով բազմաթիւ մեծ ու փոքր գաղթականութիւն-ներ հաստատեցին Սև կամ Պոնտական ծովի ափերում, սերտ յարաբերութիւն սկսեցին վրացիների հետ և ժամանակի ընթացքում նրանց վրա գրոշմեցին իրանց քաղաքակրթա-կան կենքը: Յետոյ Մակեդոնիայի հաչա-կաւոր աշխարհակալ Ալեքսանդր Մեծն արշա-ւելով գէպի Բալկանի և Սոփուրի, ճանա-պարհին շփվել է վրացիների հետ և այն:

Վերջապէս աւելորդ ենք համարում այստեղ յիշատակել և պատմական ուրիշ շատ երկրոր-դական փաստեր էլ, որոնք վկայում են վրա-ցիներին և նրանց պատմական վերջին հայրե-նիք Վրաստանի շատ վաղ ժամանակներից ի վեր ունեցած յարաբերութիւնն ու շփումն հնադարեան նշանաւոր ժողովուրդների հետ:

Հէնց դրա համար էլ Արեւայի և Եւրոպայի մէջ պատմական նշանաւոր կամուրջ կազմող Կովկասը վաղուց իր վրա է դարձել գիտնա-կան աշխարհի գանգառն ժամանակների խո-շոր ուղադրութիւնը, լինեն այդ մասնագէտ-ները լեզուագէտներ, պատմաբաններ, ազգա-գրագէտներ, ընագէտներ, ճանապարհորդներ և այլն: Վերջիշեալ գիտնականների շնորհիւ կովկասագիտութեան վերաբերեալ ստեղծվել է մի պատկանելի գրականութիւն, որը դեռ օրէնցօր պէտք է հարստանալ գիտնական նո-րանոր ուսումնասիրութիւններով:

Այդ գիտնականների մեծամասնութեան կար-ծիքով կովկասեան բոլոր ազգերն ու ժողո-վուրդները բաժանվում են երկու գլխաւոր խմբերի՝ հնդ-գերմանական և ինդո-արիական ազգեր: Կովկասի ազգերի առաջին խմբին են պատկանում և վրացիները, որոնցով դաւա-րում է և Արտուր Լայստի վերջին «Վրացի ժողովուրդը» վերնագրով բաւական լուրջ աշ-խատութիւնը, որ ամբողջապէս նուիրված է

վրաց կուլտուրական կեանքի նկարագրութեան սկզբից մինչև մեր օրերը:

Արտուր Լայստը ամենից առաջ նկարագրում է Վրաստանի աշխարհագրական դիրքն ու բնութիւնը, որի ազդեցութեան ներքոյ դար-գացել է վրացի ժողովուրդը և վերջապէս որը շնորհիւ է նրան իր ֆիզիքական և մտաւոր ինքնութիւնը: Հեղինակը մանրամասն կերպով բնորոշում է վրացիների բնաւորու-թիւնն ու ազգային առանձնայատկութիւնները, գլխաւորապէս հիմնվելով նրանց պատմու-թեան և իր ունեցած երկարամեայ ծանօթու-թեան վրա, առաջնորդվելով գերմանացի հան-ճարեղ փիլիսոփայ և աշխարհագրական բանա-ստեղծ Վ. Գիթթէի այն աշխարհայեցողութեան վրա, որ ստեղծ է. «Die Geschichte eines Volkes ist sein Charakter» (Մի ժողովուրդի պատմութիւնը նրա բնաւորութիւնն է): Արտուր Լայստը երկար կանգ է առնում վրաց գիւղական կեանքի, գրագիտութեան, սովորու-թիւնների, վարք ու բարքի, նիստ ու կացի և կենցաղավարութեան վրա: Նա մի առանձին գլուխ է նուիրում վրացի կեանքի, որոնք Կովկասում վաղուց ի վեր հաչակված են իւ-րանց «արտաքոյ կարգի» գեղեցկութեամբ: Բայց Արտուր Լայստի ուղադրութեան կենտ-րոնը ծանրանում է գլխաւորապէս վրացիների կենցաղական և կուլտուրական կեանքի դար-գացման մանրամասնութիւնների վրա, որը լուսաբանելու համար հեղինակը հասնում է մինչև այդ ժողովուրդի ծագմանը և սկզբնաւո-րութեանը, որը, ինչպէս և ամեն մի ժողովուրդի սկզբնաւորութիւնը, ծածկված է թանձր մշու-շով և ընդհանրապէս դիւցաբանական է:

Ընթերցողի առանձին հետաքրքրութիւն է շարժում հեղինակի աշխատութեան այն գլու-խը, որտեղ ամփոփված է 19-րդ դարի գրա-կանութեան խարակտերիստական և գրա-կան գլխաւոր հոսանքների ստորաբաժանում-ները: Հեղինակը աշխարհի յին խուսափում և վրաց ճարտարագիտութիւնը, թատրոնը և երաժշտութիւնը:

Ամփոփելով մեր ասածները Արտուր Լայս-տի աշխատութեան մասին մի որոշ եզ-րակացութեան հասնելու համար, կարող ենք ասել, որ դա մի բաւական լուրջ և բարեխիղճ աշխատութիւն է, որը շատ հե-տաքրքր է ոչ միայն գերմանացի, այլ և հայ ընթերցողի համար, որի մինչև այժմ ունեցած տեղեկութիւնները իր հարկան վրացիների մասին շատ խղճով ու անհախաձեղ են: Արժէ նոյն իսկ վերջիշեալ աշխատութիւնը մի քանի անհաշիւ կրճատումներով փոխադրել հայերէն լեզուով:

Լ. Բարայեան

Թ ի Ֆ ի խ

## ԱՐԵՎԵԼԱԳԵՆԵՐԻ ՄԻՋԱԶԳՈՅԻՆ XIV ԿՈՆԳ-ՐԵՍԸ

1903 թ. սեպտեմբեր ամսին Գերմանիայի Համբուրգ քաղաքում կայացաւ արեւ-լագէտների միջազգային Ժ.Գ. կոնգրէսը, որի գիտական զբաղմունքների մասին մենք ժա-մանակին մանրամասն կերպով հաղորդեցինք «Մշակի» ընթերցողներին: Այդ ժողովում կոնգրէսին մասնակցող անդամների ձայների մեծամասնութեամբ վճռվեց առաջիկայ ժողովը գումարել Արեւելքում, չը նայելով որ նրանց մի գզալի մասը կողմնակից էր Եւրոպայի Տօկիօ մայրաքաղաքում կայանալու մտքին: Կոնգրէսը կը կայանայ 1905 թ. ապրիլ ամ-սին Ալժիրում: Կոնգրէսի գիտնական զբաղ-մունքները բաժանված կը լինեն եօթն առան-ձին-առանձին սեկցիաների, որոնք հետեւեալ-ներն են. ա) Հնդկաստան, արիական լեզու-ներ և հնդկական լեզու: Բ) Սեմիտական լե-զուներ: Գ) Մանդեպական լեզուներ: Դ) Եգիպ-տոս, աֆրիկական լեզուներ: Ե) Հնուաւոր Ա-րեւելք: Զ) Յունաստան և արեւելք: Է) Աֆրի-կական հնախոսութիւն և մանդեպական գե-ղարուեստ:

Արեւելագետների Ժ.Գ. միջազգային կոնգ-

րէսը պէտք է զբաղվի ոչ միայն զուտ լեզուա-գիտական հարցերով, այլ և արեւելեան ազգե-րի աշխարհագրութեան, պատմութեան և սո-ցիալօգիային վերաբերեալ ամեն տեսակ հա-ղորդագրութիւններով և գեղեցկութեանը: Կոնգրէսի վերաբերեալ ամեն տեսակ տեղե-կութիւններ ստանալու համար պէտք է դիմել Ալժիրում Արեւելագէտների կոնգրէսի կազմա-կերպող վարչութեան հետեւալ հասցեով. (Sec-rétariat de la Commission d'organisation 46, rue d'Isly, «Service des Affaires indigènes»): Շատ ցանկալի էր, որ այս անգամ աւելի մեծ թւով հայ արեւելագէտներ մասնակցէին Ալժիրի կոնգրէսին հայագիտութեան վերաբե-րող իրանց գիտնական ուսումնասիրութիւն-ներով:

## ԱՐԶԱՍՏԱՐԱՎԱԾ ԴԱՍԱԿԱՐԳ

(Նամակ երեսնից)

Գուցէ չը կայ մի այլ դասակարգ, որը իրան զգար այնքան արհամարհված, որքան գործա-կատարների այդ լուռ տանջվող դասակարգը: Եւ գուցէ շատերին տարբերակ թուայ մեր այս համեմատութիւնը մի դասակարգի նկատ-մամբ, որը ըստ երևոյթին, արտաքին կեղծով բոլորովին այլ կերպարանք է կրում: Եւ իս-կապէս գործակատարը իր արտաքին տալա-ւորութիւններով անհամեմատ բարւոք վիճակի մէջ է երևում, բան միւս դասակարգերը: Համե-մատեցէք գործակատարի հազուադէպ բանաւորի, արհեստաւոր մշակի հազուադէպ հետ, համե-մատեցէք գործակատարի ծառայատեղին, նրա-նում տիրող արտաքին ձեւերը, ջաղաքավա-րական կանոնները—գործարանի կամ մի սո-վորական արհեստանոցի մէջ տիրող կարգերի հետ: Այդ մակերևոյթային համեմատութիւնը, ճիշդ է, բոլորովին այլ բան ցոյց կը տայ ձեզ, բայց մի օրով մտէք ներքին աշխարհ, այդ արտաքինով փայլուն դասակարգի հոգեբա-նութեան մէջ, այն ժամանակ կը տեսնէք, թէ որչափ արհամարհված է զգում իրան մի դա-սակարգ, որը դժբաղդութիւն ունի մտաւորա-պէս մի փոքր բարձր կանգնած լինել:

Ոչ ոքի համար զգալուի չէ, որ մեր երիտա-սարդ լաւ ոյժերը մտնում են գործակա-տար դասակարգի մէջ, որ զարգացաւոր երիտասարդութիւնը, նոյն իսկ բազմաթիւ ուսուցիչներ բաղդ որոնեցին գործակատարու-թեան մէջ: Մեր ամենաթաւառ, ետուն և շատ ու քիչ կրթված, բայց բաղդի դասն հա-լածանքներին ենթարկված երիտասարդու-թեան համար մի սապալեղ միայն բաց է ե-ղել, բաղդի խնայութիւն, «կուլպեցի» կրպակը և թէկուզ խմբիչների վաճառատեղին, և դառը իրականութիւնը բերել է շատ ու շատ իդէալա-կան հոգեներ, լաւ ձգտումներ տէր երիտա-սարդներ զրկել է մի մթնոլորտի մէջ, որտեղ նրանք իրանց զգացել են փշի վրա նստած, մի խորթ, անսովոր մթնոլորտ դասապարտ-ված:

Այժմեան պայմաններում շատ ու շատ գոր-ծակատարներ անհամեմատ թէ մտաւորապէս և թէ բարոյապէս աւելի բարձր են կանգնած բան խաղէյիներին, յաճախ զգում էք, որ դուք որպէս մարդ ձեզ խաղէյից շատ առաւել էք, բայց այն հանգամանքը, որը ստեղծել է մի կամիկ դրութիւն, որ իր դրամի, իր խաղէյ-նական իրաւունքների շնորհիւ մի սովորական վաճառական դարձել է հրամայող, կարգադրող ձեռ ժամերի, ձեռ պարագայութեանը, ինչպէս կը թելադրէ նրա կամը, քմահաճոյքը: Ահա այս դրութիւնը առաջ է բերել հակակրանքի ու արհամարհանքի մի զգացմունք, որը կրկն-վում է ամեն անգամ, որքան առիթ է լինում հանդիպելու ձեզ ձեռ խաղէյի հետ:

Իսկ դուք գիտե՞ք ինչ կը նշանակէ հայ խա-ղէին. նա համոզված է, որ ձեզ եթէ իր խա-նութիւն պահում է, մի բարեգործութիւն է ա-նում, որ ձեզ ապրեցնողը, ձեռ ընտանիքին մի կտոր հաց տուողն ինքն է. նա համոզված է, որ ինքն ու իր խնայութիւն եթէ չը լինէին, դուք սոված կը մնայիք, և անա այդ համոզ-

մուսուլմանները և տարիս նրան չը բաշխել մինչև անգամ հայոցիւ ձեռք, և եթէ ձեռք էլ չէ, ձեռք ընկերին, ձեռք փոքր ծառայակցին ձեռք ներկայութեամբ, որը հաւասար չափով վերաւորում է և ձեռք ինքնասիրութեանը:

Այսպէս՝ երեւանի գործակաւորները մէջ միտք ծագեց իրանց դրութեանը բարեփոխութեան հարցով, թէկուզ սկզբում խանութները բանալու և կողպելու նկատմամբ, դիմել քաղաքային խորհրդին՝ հարցը լուծելու օրինաւոր ճանապարհով: Ներկայ քաղաքացիները անձնականապէս շատ համակրանքով վերաբերվեց այդ հարցին: Խնդիրը լուծված՝ պէտք էր համարել, բայց ով գործմանը, գործակաւորներին ներկայացրած բազմաստորագիր խնդիրը անյայտացաւ խորհրդի թղթերի միջոց և թերեւս այս մի միջոց համարվեց հարցը խափանելու համար: Թէպէտ նորից գրվեց մի այլ խնդիր և ներկայացվեց առաջինի կարգով:

Ահա, այսպիսի անմեղ երևոյթը, օրինաւոր դիմումն անգամ մի քանի խաղէկներին կողմից ծաղրի և արհամարհանքի առիթներ ներկայացան:

Արդեօք այս բոլորը բաւական չէ՞ն ասելու, որ գործակաւորը արհամարհված է և արհամարհված անարդար կերպով:

Ա.—Դօ

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԿՐՈՒԹԵԱՆ

Արդուին, յունիսի 9-ին

«Մշակի» № 27-ի մէջ տպված իմ յօդուածի առիթով Մ. Աստուածատրեանց և Կ. Մարխանտի քահանաները՝ աշխատել են «Մշակի» 73 և 109 համարներում լոյս տեսած իրանց նամակներով հերքել իմ գրածը միայն բառերով: Նրանք լաւ են իմանում, որ 13 տարեկան վատոյժ, ամուսնական պարտաւորութիւնը կատարելու դեռ անընդունակ գտնվող օրերով Յուդիստ Բասմաշեանի պատկը դատաւարութեան հարցին, սակայն գործին անձնաօթ ընդհանրութեան առաջ իրանք իրանց մի կերպ արդարացնելու համար փորձում են բանաձեւերով սքօղել իրողութիւնը:

Այդ գործում Աստուածատրեան քահանան սկզբում այսպիսի գիրք բռնեց, արտաքուստ իբր ինձ հետ համաձայն էր յիշեալ օրիորդի պատկը մերժելու ինքը ևս խոստովանելով, թէ «Քրիստոսի իմանք, շատ փոքր է»։ սակայն յետոյ նկատվեց, որ լուրջաբար թելադրում, բաշխելու էր պատկը տղայի հօրը (որին ես համոզել էի յետ կենալ այդ ֆուսաբեր ցանկութիւնից) և նրան շրջապատողներին քործը առաջ տանել, որոնցից մէկը Պետրոս Գրիգ. Արեւուորեանցը, Միկայիլ քահանայի խորհրդով, գալով ինձ մօտ 25 ընդլիս առաջարկեց ինձ, որպէս զի թողարկում ծխախոտի յիշեալ քահանային պատկը կատարելու: Աստուածատրեան քահանային այս քայլերը դիտելուց ու հետեանքը պատկը ինքնիւ յետոյ՝ ես խոստովանեցի համարեցի ինքիւ իմանալ իմ համարութեան անօրէնութեանը և պատրաստելով յունվար 3-ի № 1 յայտարարութիւնը՝ բաց կերպով յանձնեցի պատկի տրուելը, որը մի ընդլիս միայն նրա ձեռքով ներկայացվեց իմ համարութեան, պատասխանը ստանալու համար: Բայց սակայն չը սպասելով իմ համարութեան կարգադրութեանը՝ ծխախոտի Աստուածատրեան և Մարխանտի քահանաների մէջ փոխանակված հեռագրի միջոցով, նամակների շնորհիւ, յունվարի 16-ին վերցրին տղային ու աղջկան և իսկոյն տարան Բաթում, ուր հէնց նոյն երեկոյան, գիշերով կատարվեց նրանց պատկը և վերադարձան 18-ին: Իսկ ես կոնստանտնուպոլիս թողարկութեանը ստացայ յունվարի 23-ի № 9742 հեռագրով: Բայց Աստուածատրեան քահանան այս առիթով ասել էր իր նամակում («Մշակ», № 73) «Պորթուգալացի գործակալը ստացաւ կոնստանտնուպոլիս պատկը իրաւունքը, բայց թողարկեց ինձանից, իսկ պատկողներին համբերութեամբ (փոխանակ ասելու իր համբերութեամբ) համարելով, կրկնապատիկ ծախսեր անելով՝ գնացին Բաթում և պատկեցին»: Նոյնպէս և ասել էր մեր պատրաստած տեղական կանոնները, որի 1 յօդուածի մէջ գրած ենք դեռ միայն նշանակողներին մասին, «... բռնութեան և աստուածային օրէնքի համաձայն՝ տղան տան ութից մինչև քսան և աղջիկը առնուազը տասն երեք ու կէս տարեկան պիտի լինեն»: Այս կանոնները պատրաստելով 1899 թվի յունվարի 1-ին, տարեկան օրը եկեղեցում, Աստուածատրեան քահանային ներկայութեամբ, կարդալով (մինչև այսօր էլ սովորութիւն ենք արած ամեն տարի կարդալ այդ կանոնագիրը եկեղեցում) խիստ կերպով պարզեցին տեղական մի շարք տգեղ, ժողովրդիկ անտեսապէս քայքայում, աղքատացնող սովորութիւնները, և ամօր երկուսին էլ ես ինքս անձամբ շրջելով բոլոր նշանված տղաների ու աղջիկների տները՝ մէկից միւսին տարեկան առիթով ուղարկված «աղիւկները» (ընձաներ) ամանները, որոնք փոխադարձաբար լիք լիք պիտի վերադարձվէին աղջիկներին կողմից ևս, հանդիսատես Աստուածատրեան քահանայի աչքերի՝ առաջ, բոլոր ամանները իմ ձեռքով պարապ յետ եմ վերա-

դարձրել լիք լիք ուղարկող և փոխարէնը անկալող տղաներին: և անս այն օրից մինչև այսօր էլ անխախտ պահպանվում է մեր այս կարգադրութիւնը ամբողջ ժողովրդի մէջ: (Կը շարունակվի)

ՆՈՒՐԻՆ ԼՈՒՐԻՆ

Չեխովի ահագին թիւ համակողմները մէջ Մօսկվայում միտք է յղացել սիրելի հանգուցեալների վրա այլ ևս թանգագին պատկեր չը դնել, այլ բաւականաւոր լոկ դափնէ և ծաղկէ պատկերով, իսկ մնացած խնայողութիւնը հաւաքել և կազմել հանգուցեալ գրողի յիշատակին մի ֆօնը:

Թիֆլիսի գործադիր-սանիտարական յանձնաժողովը պաշտօնապէս յայտնել է շրադադատել պ. Պապկովին, որ եթէ 10 օրում վաճառելու եկեղեցու պարսպի մօտ եղած Կուր գետի փոքր բազուկի առաջ քաշած պատը չը վերցնէ և նրա փոխարէն շարժական փականը չը շինէ, այն ժամանակ քաղաքային վարչութիւնն ստիպված կը լինի պարսիկ հաշուով ինքը շինել այդ բանը: Միւս կողմից՝ քաղաքային վարչութիւնն սկսել է արդէն եռամսհով մաքրել Կուրի ափերը և քաղաքի ձորակները մէջ եղած կեղտոտութիւնները:

Բժշկապետ Ա. Բուդուկեան շարունակում է իր ժողովրդականացրած աշխատութիւնները հրատարակութիւնը: Մենք ստացանք նրա 30-րդ գրքովը «Դոպրեան կոխ», որ տպված է Պետերբուրգում, «Պուշկինեան» տպարանում: Այս անգամ հեղինակը ընտրել է դարձեալ մի շատ հետաքրքիր և ժամանակակից նիւթ, որի մասին, առհասարակ, մեր գրականութեան մէջ քիչ տեղեկութիւններ կան: Գիրն է 20 կողէկ:

Մենք ստացանք «La Revue des Idées» ֆրանսիական ամսագրի յուլիսի համարը, որ պարունակում է հետեւեալ գլխաւոր յօդուածները: 1) Ե. Մարէյ, նշանաւոր ֆիզիոլոգ E. S. Marey, par M. René-Quinton. 2) Յուդայականութեան երկրորդ դարեղջւանը, La Seconde époque du Judaïsme, par M. Edouard Dujardin. 3) Փոփոխութիւն և բարեշրջում Variation et Evolution, par M. Georges Bohn. 4) Ծանօթութիւններ և վերլուծումներ Notes et Analyses. 5) Քրօնիկոն Chronique: Հետաքրքրական է Յուդայականութեան մասին յօդուածը, որ նոր լուսաբանութիւններով երևան է հանում հրեաների ազգի վիճակը մահկեցունական տիրապետութեան ժամանակ և Պալեստինի յարաբերութիւնները յունական կուլտուրայի հետ: Առհասարակ այս ամսագիրը շահագրգիռ է նրանց համար, որոնք զբաղվում են զուտ գիտութեամբ:

Թիֆլիսի «Հերմէս» տպարանից լոյս տեսաւ «Բանաստեղծութիւններ» վերնագրով ոտանաւորների առաջին հատորը: հեղինակն է Պատուր Բաբայան: Այս 28-րդ գիրքն է, որ ներկայ տարվայ յունվար ամսից հրատարակվում է «Հերմէս» նորաստան ընկերութեան տպարանից: Գրքի արտաքինը գեղեցիկ է, մաքուր, իսկ ներքինը արժանաւորութեան մասին կաշխատեք առանձին խօսել: Գիրն է 50 կողէկ:

«НОВ.» լրագիրը հաղորդում է, որ մօտ օրերս Պետերբուրգից Աբասթուան են ուղարկվելու հանգուցեալ Մեծ-Իշխան Թադաթաւանգ Գեօրգի Ալեքսանդրովիչի յիշատակի համար շինվելիք մատուռի մասերը:

«СВВ.-ЗАН. Кр.» լրագիրը հաղորդում է, որ պատերազմի պատճառով Կիեւի առեւտրական և արդիւնաբերական աշխարհի բոլոր մասերում տրուում է անգործութիւն, անշարժութիւն: Այդպիսի անշարժութիւն վաղուց չէր տեսնվել առեւտրական և արդիւնաբերական աշխարհում: Տեղական առեւտրականներն իրար հետեց «էժանացրած վաճառումներ» են յայտարարում, որ գոնէ մի քիչ գործերը կենդանանան: Այդ անգործութիւնից առաջանում են բազմաթիւ անանկութիւններ: Վերջին օրերս Կիեւի պատաստավաճառների 3 ֆիւմաներ, մէկ ալիւրավաճառ, մի բանկային գրասենեակ, երկրագործական մեքենաների մի մեծ վաճառատուն (մօտ 200,000 բացով), անուշիկներին մի գործարան (մօտ 80,000 բացով), երկու գալանտէրէական առեւտրական տներ և մի մեծ փայտավաճառ անանկացել են և գործերն ու վաճառումները դադարեցրել:

«Турк. Вѣд.» լրագիրը հաղորդում են Անդրիսից, որ յուլիսի 2-ին Միւր-Պուստան աւանում Անդրիսի մօտերը, խոհարարների և տեղացի ծառաների միտինգ է գումարվել: Բացի ծառաներից՝ հաւաքվել էին և մօտ 300 հոգի տեղացիներ: Միտինգը շատ խաղաղ ու կանոնաւոր անցաւ: Հնարվեց ծառաներից մի «աղախակալ», որը պէտք է լինի Անդրիսին ուս աղգաբանակութեան մօտ ծառայող բոլոր խոհարարների և լաբէյների աւագը և հսկէ ու հոգ տանի նրանց վրա: Մշակվեցին կանոններ ծառաներին անգործութեան ժամանակ օժանդակութիւն և օգնութիւն ցոյց տալու համար: Բոլոր բնակիչներն այդ օրն անձաշ մնացին, որովհետեւ կերակուր եկող չը կար:

«СВВ.-ЗАН. Кр.» լրագիրը գրում է. «Միւս սկիւն հնրա գաւառների մէջ տիրող խիստ զգալի անգործութեան պատճառով, զեմստվօր գործերի նախապահ վարչութիւնը վճռել է հրաւիրել նախապահ կօմիտէտի արտակարգ ժողով և առաջարկել, որ մի քանի անհրաժեշտ հասարակական աշխատանքներ, որոնց ձեռնարկութիւնը յետագայում էր դանազան պատճառներով՝ այս տարի և եթ սկսվէին, անգործ աղգաբանակութեանը գոնէ մի քիչ գործ մատակարարելու նպատակով:

«Варш. Днев.» լրագիրը հաղորդում է, որ վարչաւայի հրէաները հռչակաւոր հրապարակախօս և սիօնիստ Հէրցէլի մահվան առիթով բաւական մեծ ցոյց են արել քաղաքի փողոցներով: Հանգուցեալի պատկերը, սև բոլորով ծածկված, ման ես անկ փողոցներով՝ շրջապատված անագին ամբողջով: Ոտարկանութիւնը մէջ է խառնվել և կարգը վերականգնել է:

Մի այլի խեղճ կին, Մարգարիտ Յարուլթիւնեան, որ ապրում է Չուդուրէթում, Պաւսիկիչի փողոցում (№ 16 տուն Տուրիսկի), գտնվելով անօգնական վիճակի մէջ, խնդրում է բարեգործ անձանց օգնել իրան: (Տեղական ոտարկանութիւնը թոյլ է տուել նրան լրագրի միջոցով նպաստներ ժողովելու: № 2653 յունիսի 1):

ՇՈՒՇՈՒՑ մեզ գրում են. «Յուլիսի 6-ին, Մ. Պանդամիրեանի դաշինքում հայ դերասանները ղեկավարութեամբ Յ. Արէլեանի, ներկայացրին Իրաքին «Դօկտոր Շուսկման» դրաման 5 գործ: Հասարակութիւնը ծայրէ ի ծայր լցւել էր դաշինք: Եւ հաճելի էր տեսնել, երբ այդպիսի մի դրամայի ներկայացումը անհետեւանք չէ անցնում, այլ հասարակութիւն է գրաւում, որը ոգևորութեամբ էր ընդունում դերասանների խաղը: Դիւաւոր դերակատարներ—Դօկտոր և Պետր Շուսկմանները (Արէլեան և Չարֆիկան) իրանց դերերումն էին: Մանաւանդ մեզ դուր եկաւ պ. Չարֆիկանի խաղը: Միացած դերակատարները մի կերպ «Եօլա» տարան: Այստեղ, որ քաղաքային ինքնավարութեան ձայնաւորներից համարեա ոչ ոք չը կար երէկ, մինչդեռ նրանց ներկայութիւնը այնքան անհրաժեշտ էր»...

Չանգեղուրի գաւառի ՂԱԹԱՐԻ հանրեց մեզ գրում են. «Ղափան-Բարեկշատի մալի, Չանգեղուրի գաւառի, Գիւտգիւմ, Բաւաթաթում, Գաւառ և մի քանի ուրիշ գիւղերի անասունները վարակված են «Դարաղ» կոչված վարակիչ հիւանդութիւնով: Դարաղ անուանալ վարակիչ հիւանդութիւնը լինում է երեք տեսակի: մէկը՝ բերանից, երբ անասունը ոչինչ ուտել չէ կարողանում, միւսը՝ ոտներից՝ երբ գնալ չէ կարողանում, իսկ երրորդը՝ կուրվելիք ենք, երբ կուրվել կաթը չեն տալիս: առողջանալուց շատ կուրվել ծծելու փչանում են և էլ կաթը չեն տալիս: Եթէ այս վարակիչ հիւանդութիւնը երկար շարունակվի, այն ժամանակ շատ գիւղերի անասունները կը վարակվեն»:

ՆՈՐ-ԲԱՍԱՅԷՏԻՑ մեզ գրում են. «Դարնան յորը անձրևների ազդեցութեան տակ սկզբում ժողովուրդը հրճվում էր ցանքերի տեսքից, որ խոստանում էր արգասաւոր արդիւնք ունենալ: Բայց վերջին օրերի երաշտից շատերը երկիւղ յայտնեցին, որ արտերի մակերևոյթը սաստիկ կարծրացել է, հետևապէս բուսականութիւնը չէ զարգանում, ուստի կրկին անձրևի կարիք էր զգացվում: Բարեբաղդաբար անցեալ օր մի փոքր անձրև տեղաց և ժողովրդի նեղութեան վարատուից: Սակայն, դժբաղդաբար դաշտային միջոցը արդէն այժմանից սկսել են իրանց արշաւանքը, կարեւոր թէ խոտը և թէ հացաբոյսը, չը նայած, որ բու-

սականութիւնը դեռ ևս կանաչ դրութեան մէջ է»:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՊԱՏԵՐԱԶՄԻ ՇՈՒՐՁԸ

Մօրպիկեան լեռնանցքի մօտ կոխը. «Berl. Lokalanz.» լրագրի թղթակիցը Կուրօկիլի գլուխաւոր բանակաւորութեան հաղորդում է, որ Մօրպիկեան լեռնանցքի մօտ եղած կուրն ժամանակցել են 20,000 ռուսներ և ռուսները նախաձեռնել կատարեցին հիւանալի կարգով: Նոյն լրագրին հաղորդում են Լօնդօնից, որ Կ. Պօլսից ստացված տեղեկութիւնների համաձայն, Դարգանից անցաւ ռուսաց «Չէրսօմօրեց» կրէյսէրը: (P. A.)

Ռոսեյ է գտնվում Տօգօրի Կախարան: Լօնդօնից հաղորդում են, որ շատ տարակուսանքներից և ենթադրութիւններից յետոյ այն մասին, թէ որտեղ է գտնվում ծովապետ Տօգօրի Կախարան այժմ իմացել են, որ նա խարխիւ է ձգել Հիւսիսային կղզու և Տօրնտօն նաւահանգստի մէջտեղ Կօրէական ծոցում, 100 մղոն հեռու Պօրտ-Արտուրէր: (H. B.)

Անգլիական կրիսիկոնցիի կարծիքը: Լօնդօնից հեռագրում են, որ անգլիական պատերազմական քննադատները նշանաւոր են համարում Մօտինլինեան լեռնանցքի վրա ռուսների գործած յարձակումը և տեսնում են դրա մէջ պատերազմի բախտի փոփոխութիւնը: Այս յարձակումը վկայում է, որ ռուսները ստացել են բաւականաչափ աջակից զօրքեր արշաւողական դրոնդութիւնների սկսելու համար, և որ Կուրօպատկինը վճռել է արդէն գործել արշաւողաբար: Մինչև այժմ յարձակողական դիրք էին ընդել հապօնացիները, յարմարվելով սեփական պլաններին, այժմ նրանք պէտք է հաշուի առնեն և հակառակորդի պլանները: Նրանք սովորել են արշաւելու, ինչպէս կամենում էին, ուստի և նրանց յուրում է այն, որ ռուսները կրակողական պաշտպանութիւնից արագաբար անցել են ներգործական գործունէութեան: «Standard» ենթադրում է, որ վերջին ժամանակներս Կուրօպատկինը ուժեղացել է 30, եթէ ոչ 60 հազար նոր զօրքով: Այդ նոր զօրքերը, հաւանօրէն, դասաւորված են Լեաօեանից դէպի հիւսիս: Ենթադրում են, որ Կուրօպատկինը բոլորովին ապահովված է հապօնացիների յարձակումից և օտարոտի են գտնում, որ հապօնացիները նոյն իսկ չը փորձեցին լրջօրէն յարձակվել երկաթուղու վրա: Իր քննութեան վերջում, քննադատը երբաւայանում է, որ անկողմնակալ դիտողը չէ կարող կասկածել, որ ռուսների ռազմագիտական դրութիւնը վերջերս չափազանց լաւացել է: (HOB. B.)

Կարո՞ղ են ռուսները շուտով ճնշող ոյժեր կենսոնացնել: Լօնդօնից հեռագրում են Վիլհելմայի «Zeit» թերթից: «Այն կարծիքը, թէ իբր Ռուսաստանը կարող կը լինի մի քանի ամսից յետոյ ժողովրդ պատերազմի բեմի վրա ճնշող ոյժ, քիչ հաւանական է: Նոյն իսկ եթէ Ռուսաստանը փորձ արած լինէր բերել Մանչուրիա մի միջոց գործ, որը գրեթէ անհնարին է ուսեանային և սանիտարական գոտաւորութիւնների պատճառով, դարձեալ Եապօնիան կարող կը լինի ռուսների առաջ բերած զօրքերի թիւն ինքն ևս հանել: Ի՞նչ ոչ մի րօպէ մինչև այսօր հապօնական զօրքերի դիւանկոչութիւնը չէ դադարել և նա կը շարունակվի այնքան, որչափ Մանչուրիայում պէտք կունենան աջակից զօրքերի: Եապօնիան 40 միլիօն ժողովուրդ ունի և նրա մէջ 7 միլիօնը ընդունակ է զինուորականութեան: Եթէ այդ թիւ կէսը անպէտք լինի դրսի կուր համար, դարձեալ Եապօնիան կարող է, հարկաւոր դէպքում, դուրս հանել 3 միլիօն զօրք: Ի հարկէ, այդ միջոցին կը դիմեն, եթէ թըշնամին յարձակվի իր Եապօնիայի վրա: Այդպիսի յարձակման դէմ միջոցներ են ձեռք առնված և Եապօնիան միշտ կարող է դաշտ ուղարկել 1,250,000 զօրք: Եթէ նոյն իսկ ընդունեն, որ տարվայ վերջին կորուստը—հիւանդ, սպանված, վիրաւոր—հասնի 250 հազարի, դարձեալ Եապօնիան կունենայ 1 միլիօն զօրք: (Pyc. Вѣд.)

Պօրտ-Արտուրի պաւարման մասին: Լօնդօնում ստացված տեղեկութիւնների համաձայն, Եապօնական «Փիթի-Շիմպո» լրագրի պատերազմական քննադատը յայտնում է, որ Պօրտ-Արտուրի պաշարումը մեծ աշողութիւններ է գործում և շուտով տեղի կունենայ բերդի առոււյժ: Ռուսները, ճշմարիտ, կառուցել են շատ սկսել են իրանց արշաւանքը, կարեւոր թէ խոտը և թէ հացաբոյսը, չը նայած, որ բու-

կարծիքով, պաշտպանութեան գործը աւելի և աւելի դժուարանում է և երազանքները պէտք է յաղթեն Ստեփանը—նկատու է ապա լրագրիչը—բացի մշտական գործը ամբողջութեամբ, կառուցել է շատ ժամանակաւոր ամբողջութեան և նրա գործը կազմում է երազական գործերի ծաղիկը Ռուսաստանում: Պօրտ-Արտուրի յաղթութիւնը և առումը կը լինի այնպիսի մի դէպք, որ դարեւանական կը կազմէ պատմութեան մէջ:

Բերելով այս քաղաքաբան. «N. Fr. Presse» նկատողութիւն է անում, որ իբր թէ Ստեփանը ի հրամանատարութեան ներքոյ գտնվող երազական գործերի մասին տեղեկութիւնը բոլորովին ճիշդ է: Պօրտ-Արտուրի պահակաւորը բաղկացած է երկու արեւելեան-սլաւոնական զինուորական 3-րդ բաժնի: (С. П. Вѣд.)

Յոյսեր Բայթիկեան եկադրայի վրա: Գնահատելով Բոսնիայի գրում է «Рус. Инд.» լրագրի մէջ. «Պօրտ-Արտուրի պաշարումը ինչնցում է ինչ Սեփաստօյի պաշարումը: Այն ժամանակ, մենք ամենքս այն գիտակցութիւն ունէինք, որ պէտք է մեռնենք, պաշտպանելով հայրենի քաղաքը. մենք ամենքս իմանում էինք, որ այդպէս մտածում էր և ամբողջ Ռուսաստանը, որը հոգով և մարմնով մեզ հետ էր: Այդպիսի վիճակի մէջ են գտնվում այսօր և Պօրտ-Արտուրի փառաւոր պաշտպանները: Նրանց երջանիկ բաժին է ընկել պաշտպանել մեր նեցուկը Հեռաւոր-Արեւելքում և, պաշտպանելով, մեռնել հաւատով, որ իրանց կը փոխարինեն ուրիշները: Ինչպէս պաշարված Սեփաստօյի օգնութեան գնում էր բանակը, նոյնպէս այժմ Պօրտ-Արտուրի պահակաւորը և նաւատորմի փրկութեան համար պատրաստվում է Բալթիկեան ծովափը, որին վիճակված է նախանձելի և վեհ պաշտօն, ոչ միայն ազատել ընկերներին, այլ և վերջ դնել Նապոլիոնի կողմից յանդիմանաբար մեր ուսին բարձած պատերազմին: Ամբողջ Ռուսաստանը լարված ուղարկութեամբ սպասում է այն ուրախ օրովան, երբ էսկադրան պատրաստ կը լինի և հաստատ համոզված է, որ այդ օրը հեռու է:»

ՆԱԾԱԿ ԻՍՏԱԿԻՍՏԻՑ

Հոռ, յուլիսի 12-ին

Վ ա ճ ի կ ա ն ու մ

(Պիոս X, կարդինալներ Գոտտի և Մէրի-Դէ-Վալ)

Երէկ, յունիսի 11-ին, գեր. Գոյունեանի ընկերութեամբ գնացի պրօպագանդա, ներկայանալու պրօպագանդայի նախագահ կարդինալ Գոտտիին: Պրօպագանդայի շէնքը Վատիկանի մէջ չէ, այլ քաղաքի կենտրոնում սպանիական կոչված հրապարակի վրա (piazza di Spagna), ուր Պիոս IX կանգնել է մի մեծ կոթողի յիշատակ: Աստուածածնի անարատ յղութեան: Պրօպագանդայի (Collegio di Propagande Fide) կամ «Հաւատոյ Տարածման Ժողով» շէնքի մէջն է նաև Ուրբանեան կոլէճը, ուր սովորում են աշխարհի ամեն կողմից եկած, ամեն ազգի աշակերտներ, որոնք պատրաստվում են եկեղեցականութեան: Պրօպագանդան Հոռմի եկեղեցու վարչական կազմակերպութեան մէջ ահազին դեր է կատարում, որովհետև բոլոր ոչ-լատին կաթոլիկները գործերը կենտրոնանում են այստեղ: Պրօպագանդայի նախագահը՝ պապից յետոյ ամենաբարձր դերքն ունի կաթոլիկ եկեղեցու մէջ և սովորաբար papa rosso (կարմիր պապ) է կոչվում, որովհետև բուն պապին ինքը սպիտակ է հագնվում, իսկ պրօպագանդայի նախագահը՝ կարմիր, իբրև կարդինալ:

Բաւական անշուք 2—3 ասնուղղներէր բարձրանալով, մտնում ենք մի քարոտղարի սենեակը, որ նշանակում է մեր ով լինելը և յայտնում մի ուրիշ քարոտղարի և սա էլ զեկուցանում է կարդինալին Մեզ առաջնորդեցին նախ մի պարզ սենեակ, ուր կարծիք սեղանի վրա դրված էր խաչիկները և նրա առջև էլ կարմիր, կարդինալական զինարկը:

Այդ սենեակում մեզանց առջև եկել և սպասում էին 2 եպիսկոպոս և կաթոլիկ մարմնիկները: Այստեղի մեծաւորը: Սրանք պէտք է մեզանց առջև տեսնվէին կարդինալի հետ: Երբ մարմնիկ հոգեւորականը մտել էր կարդինալի, ահա մի օտար կարդինալ եկաւ. ներս—կարդինալ Անտուար, Մարքիզի նախկին Նունցիան, և ուղղակի գնաց Գոտտիի մօտ: Սպասեցինք, որ սա էլ վերջացնէ իր տեսակցութիւնը, որպէս զի մենք մտնեցինք: Վերջապէս միայն 1 ժամ սպասելուց յետոյ, ներսից քարոտղարը եկաւ մեզ մօտ և հրաւիրեց Գոտտիի կարնիւնը: Մենք անցանք 2 շքեղ դահլիճներով, ամբողջովին կարմիր թաւիղով

պատած, որոնց մէկը յատկացրած էր նոյնպէս կարդինալներին խորհրդի համար, ինչպէս էր Մէրի դէ Վալի մօտ: Պրօպագանդայի գործերի վերաբերեալ կարդինալական խորհուրդը (congregazione) այստեղ էր իր նիստերը կայացնում:

Երբորդ սենեակը կարդինալ Գոտտիի դահլիճն էր, մի ընդարձակ լուսաւոր սենեակ, շքեղօրէն կահաւորված, ուր թաւիղը կանաչ գոյն ունէր:—Կարդինալ Գոտտին, երկարատեակ, առոյգ և ուրախ դէմքով մի ծերունի, մինչև սենեակի կէսը ընդառնալ եկաւ մեզ: Գեր. Գոյունեան ներկայացրեց ինձ և մենք գրաւեցինք «Կարմիր պապին» աջ ու ձախ կողմերը: Այստեղ էլ կէս ժամի չափ տեղեկութիւն խօսակցութիւնը. այս անգամ Գոյունեան վարդապետը, իմ հաւանութեամբ, ներկայ էր մեր տեսակցութեան,—իբրև ներկայացուցիչ հայ կաթոլիկացի պատրիարքարանի: Խնդիրը հայաբերում էր մի քանի լատին կամ լատինածէս բանաստեղծի վարժունքին, որոնք Կովկասի կաթոլիկ ժողովրդի մէջ որոնն են ցանում, աշխատելով գրաւել դէպի լատինականութիւն կամ առաւելութիւն են տալիս լատինածէսներին և այլն:

Իմ բացատրութիւնները լսելուց յետոյ կարդինալ Գոտտի շատ վճռական կերպով յայտնեց, թէ այդպիսի վարժունք բացարձակապէս հակառակ է Ս. Աթոռի տուած հրահանգներին: «Արեւելեան ծէսը» և առանձնապէս հայկական ծէսը և լեզուն, ասաց նա, յարգելի են և յարգված են մեզանց—(respectable et respectable), նրա բառերն են:—«Մենք, շարունակեց նա, երբեք նպատակ չունենք լատինացիներին մի արեւելածէս կաթոլիկի չենք ընդունի լատին ծէսի մէջ, մինչև որ այն ծէսի գլխաւորը, այսինքն այս դէպքում հայ-կաթոլիկ եպիսկոպոսը կամ պատրիարքը իրանց հաւանութիւնը չը տան:—Բացատրութիւն կարելի է անել միայն ծայրայեղ դէպքում:» Կարդինալ Գոտտին յայտնեց, թէ ինքը տեղեակ է Կովկասում տեղի ունեցած կաթոլիկների վէճերին: Ընդհակառակն, ասաց, եթէ լատին ծէսն ընդունած որ է ոչ լատին անձ կամ հասարակութիւն ցանկանայ վերադառնալ իր ազգային ծէսին, ամենամեծ դժուրութիւն կը տրվի նրան: Կարդինալը ինձ զանազան օրինակներ բերեց այդ տեսակ վէճերի և դէպքերի, Գալիցիայի, Ունգարիայի և Բալթիկեան կաթոլիկներից, որոնց մէջ նոյնպէս գոյություն ունեն լատինածէսի և ազգային ծէսի վէճեր:—Ամեն անգամ, որ խնդիրը ներկայանայ Հոռմի Աթոռին, մենք կը պաշտպանենք արեւելեան ծէսը, ասաց նա:

Մի քանի մասնաւոր խնդիրներին մասին խօսելուց յետոյ, ես վերկայացրի հրաժեշտ առնելու և կարդինալը՝ հարկ համարեց առանձին շնորհակալութիւն յայտնել ինձ իմ այցելութեան և տուած քաջատրութիւնների համար: Այդտեղ ինքնաբերաբար վեհապետ կարդինալը հարկ համարեց հետեւել յայտարարութիւն անել: «Գոյունե, դիմե՛ք, ասաց նա, որ անցնալ տարի Պրօպագանդայի տպարանից հրատարակվել է մի բրօշուր, առանց մեր գիտութեան:—Այո, գիտեմ, պատասխանեցի, տգեղ բան էր:—Ժիշդ է, ասաց նա, շատ տգեղ էր: Ապահով եղէ՛ք, որ այդ բրօշուրը տպվել է առանց մեր գիտութեան, հետեւաբար պէտք չէ ենթադրել, թէ մենք համամիտ ենք նրա բովանդակութեան: Ես, շարունակեց նա, ամենախիստ յանդիմանութիւն ուղղեցի տպարանի կառավարչին և հրամայեցի, որ անմիջապէս բոլոր տպված օրինակները գրաւեն և բաց չը թողվեն:—Ես շնորհակալ եղալ կարդինալ Գոտտիին իր բացարձակ համակրութեան համար դէպի հայ-կաթոլիկները: Խնդիրը ահա ինչու՞նք էր: Հոռում գտնվող մի քանիս, Թամարանի լի կամ Tamaranti, ինչպէս գրում է նա, մեր հացի արծաթման տաք ժամանակ, ծածուկ տպել է տուել մի բրօշուր Պրօպագանդայի տպարանում, որտեղ գտնադրան տեսակ զբաղատութիւններ էր բարդում ընդհանրապէս կաթոլիկ հայերի և մասնաւորապէս Միլիթարիստների դէմ: Այսպիսի մի բրօշուրի հրատարակութիւնը Պրօպագանդայի տպարանից՝ նշանակում էր թէ Պրօպագանդան հաւանութիւն էր տալիս բրօշուրի մտքին և ահա Պրօպագանդայի նախագահը ինձ ուղղած իր այդ յայտարարութեամբ բացարձակապէս դատարարում էր այդ հրատարակութեան ընթացքը: Պրօպագանդայի նախագահը քաղաքավարութեամբ մինչև դուռը առաջնորդեց մեզ և մենք դուռն եկանք իր սենեակից, մտանք կարդինալական խորհուրդարան և մի քանի վայրկեան յետոյ հեռացանք Պրօպագանդայից:

(Կը շարունակվի)

«ՄՇԱԿԻ» ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐԸ

ՌՈՒՍԱՅ ԳՈՐԾԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆԻՑ

9 յուլիսի

ԲՆԵՐԼԻՆ: («Վոլֆի գործ.»), Ռուսաց կառավարութիւնը յայտնեց, որ արդէն ուղարկված է «Սկանդին» նաւը ազատելու հրամանը:

ՍՈՒԿԵ: («Րէյտեր»): Ռուսաց հիւպատոսը բանակցութիւններ է վարում խեղդիկալ ընկերութեան հետ շոգենաւ վարձելու մասին կառավարչական հեռագիրները կառավար նաւատորմի նաւերին հասցնելու համար:

ԼՕԻԶ: («Րէյտեր»): Քաղաքը սրտակից ողջերթ է սարքում Հեռաւոր Արեւելք գնացող 10-րդ արտիլերիական բրիգադայի բաւարէականներին: Ի պատիւ ուղևորողներին կայացաւ հանդիսաւոր ճաշ, ներկայութեամբ նահանգապետի, տեղական զինւորական և քաղաքացիական իշխանութիւնների ու քաղաքի ներկայացուցիչների:

ԶԻՅՈՒՆ: Նիւ-Չոսանից եղած գերմանական շոգենաւից հաղորդում են, որ եւրոպական 4 ականանաւեր շոգենաւի ընտրութիւնը կատարեցին և բաց թողեցին նրան, իսկ յետոյ կրակ բացին արագաձիգ թիւանութիւններից:

ՏԵՆԵՅԶԻՆ: Առում են, որ գերմանա-աղբիւտանտ կուրօպատկինի հրամանով, ռուսները յուլիսի 11-ին սկսեցին մարքել Նիւ-Չոսանը: Հաղորդում են, որ ռուսաց երկաթուղիական կայարանը այրվում էր առաւօտեան:

ՍՈՒԿԵ: Բռնված անդրկական «Արգոլա» շոգենաւը եկաւ այստեղ ռուսաց զինւորական դրօշակի տակ ռուսաց կոմանդայով: Նա գնում է Ռուսաստան: Անգլիական «Վէնուս» կրէյսերը կանգնեց «Արգոլայի» կողքին:

ԻՕԿՈՆՍՏԱՆ: Յուլիսի 11-ին Իդրուի մօտ Վլադիվոստոկեան էսկադրան ջրասույզ արեց բրիտանական «Նայտ Կոմանտեր» շոգենաւը, որը զալիս էր Նիւ-Եօրիկից: Կոմանդան նախապէս տարվեց «Տոյան» շոգենաւի վրա, որը յուլիսի 12-ին եկել էր Եօփոսամա: Ռուսները թռնեցին նոյնպէս Գերմանական շոգենաւը, ըստ ամենայն հաւանականութեան «Արաբիա», ալիւրի բեռնով և բրիտանական մի շոգենաւ, որի անունը անյայտ է: Այդ նաւերը ուղարկված են Վլադիվոստոկ:

ՏՕԿԻՕ: Ջրասույզ արված «Նայտ Կոմանտեր» շոգենաւը դուրս եկաւ Նիւ-Եօրիկից յուլիսի 17-ին դէպի Մանիլա և յունիսի 28-ին Շանհայից գնում էր Եօփոսամա սովորական բեռնով: Եւրոպական ճանապարհորդներին ռուսները իրանց մօտ թողեցին: «Տոյան» շոգենաւով եկածները հաղորդում են, որ ռուսները ջրասույզ արեցին նոյնպէս եւրոպական կապիտալի Նիւ-Եօրիկից:

Կ. ՊՈԼԻՍ (Րէյտեր): Անգլիան եռանդուն առաջադրութիւններ արեց Բ. Դրան, բողոքելով Պարիզի և Բերլինի դաշնագիրները խախտելու դէմ և որ է թողնուածութեան դէմ, որ Բ. Դրանը կողմը էր տալ ապագայում ռուսական կամաւոր նաւատորմի կրէյսերներին անցնել Դարդանեղով:

ՏԵՆԵՅԶԻՆ (Րէյտեր): Եւրոպացիները դեռ են չեն մտել Նիւ-Չոսան: Ռուսաց քաղաքացիական իշխանութիւնները սկսեցին քննել ռուսաց վարչական շինութիւնները:

ԹԱԻԻԻԻԻ: Այստեղ գեր խօսքի չը կայ: Շատ հայեր ուղարկում են ընտանիքները քաղաքից դուրս:

ԲԱԳՈՒ: Թէհրանից «Կապի»-ի ստացած տեղեկութիւնների համեմատ, իսլամիստ այստեղ տարածված է Թէհրանի երկու թաղերում: Զոհերի թիւը օրեց օր պակասում է: Ոչ մի դէպք չը կար ոչ Ռէշուում, ոչ Թաւրիզում: Կարատիկը Ջուլֆայում վերացված է:

ՏՕԿԻՕ: Յուլիսի 10-ին Մէնուի եւրոպական դեսպանին կօրէական կայսրը ունեւորութեան ընդունեց, որի ժամանակ ընկնում էր վարձատրութեան հարցը կօրէական երկրները անհրաժեշտ համար պատերազմի պատճառով: Եւրոպական ժամադրութեան յուլիսի 10-ին ցրվել է Եւրոպայի դէմ թշնամաբար տրամադրված ժողովը, որին մասնակցում էին 1500 կօրէականներ:

ԿԱՐԻՍՏՈՆ: Ի պատիւ կօմրի և Անդրէի տուած հանդիսաւոր ճաշի ժամանակ, մինչև տարածված էր ճառ արտասանեց, որի մէջ արդարացնում էր ներքին քաղաքականութիւնը: Ապա ճառի շարունակութեան մէջ Կօմր խօսեց նոյնպէս արտաքին քաղաքականութեան մասին և շեշտեց ներկայ կարգիչների մեծ ծառայութիւնները այդ ասպարէզի վրա: «Մինիստրութեանը»—ասեց Կօմր,—պարտական են, որ կապվեց առաջին դաշնագիրը միջնորդ դատարանի մասին և վերացվեցին վաղուցվան և նոր վիճելի հարցերը Անգլիայի հետ: Մեր

դաշնակից Ռուսաստանը կատարելապէս վստահ լինելով, որ անասան են մեզ նրա հետ կապող փոխադարձ յարաբերութիւնները, առաջին պետութիւնն էր, որ ուրախութեամբ ողջունեց մեր ձգտութիւններին: Բարեկամանալու ուրիշ պետութիւնների հետ: Մինիստր-նախագահը շեշտեց, որ նոր համաձայնութեան նպատակն է պաշտպանել ընդհանուր խաղաղութիւնը, որի պահպանումը Փրանսիայի առաջին հոգսը և հաստատ օրոշումն է:

13 յուլիսի

ՍՈՒԿԵ: Լուրերին նայելով, եւրոպացիները փոքր զօրաբաժիններ շարժվում են դէպի Բէնախիու, 60 վերստ դէպի արեւելք Անտայ կայարանից, և դէպի Մինիստրին: Մայր լուրը, եթէ ճշգրիտ, ցոյց է տալիս, որ եւրոպացիները ձգտում են անցնել Լեոստանի միւս կողմը Մուկլէնի ուղղութեամբ:—Այս լուրերն անցաւ դէպի հիւսիս Թագուհու Կայսրուհու սանիտարական գնացիքը. նրա մէջ կան յուլիսի 11-ին Դաշիչայի մօտ 314 վերստովածներ: Գնացքը ուղարկելու վայրկեանին կօմրը շարունակվում էր: Մասնակցողների պատմածների համեմատ, յուլիսի 11-ի կօմր Դաշիչայի մօտ սկսվեց առաւօտեան 6 ժամին և շարունակվեց մինչև գիշերվայ 11 ժամը: Մեր զօրքերը պահեցին դիրքերը: Դաշիչայից 10 վերստ դէպի հարաւ կօմր արտիլերիական էր: Հիմը կայ ենթադրելու, որ այսօր շարունակվող կօմր միայն նախապատրաստութիւն էր: Հետեւեցրը առ այժմ յայտնի չէ:

ՐՕՍՏՈՎ ԴՕՆԻ ՎՐԱ: Քաղաքը առողջացնելու և տարափոխելի հիւանդութիւնների դէմ կուսելու միջոցներ են ձեռք առնում:

ՏՕԿԻՕ («Րէյտեր»): Վլադիվոստոկեան էսկադրան նկատվել է Կալիքայից դէպի արեւելք: Նա ուղևորվում է դէպի արեւելք:

ԵՕԿԱՆՍՏԱՆ («Րէյտեր»): Անգլիական «Տօնան» շոգենաւի օֆիցերները, որը այստեղ է բերել «Նախ Կոմանդէր» ծառայողներին, յայտնեցին, որ ռուսական հրամանատարը 10 քաղ տուեց ծառայողներին ռուսների ջրասույզ արած նաւը թողնելու համար:

ՆԻԻ-ՉՈՒՄԵՆ («Րէյտեր»): Կատաղի կուրից յետոյ, որ շարունակվեց 14 ժամ մեծ կորուստներով երկու կողմից էլ, հարաւորութիւն չը կար պահել դիրքը: Ռուսները պէտք է այժմ յետ քաշվեն մինչև Նայչէն:

ՇԱՆԴՆԱՅ: («Րէյտեր»): «Նախ Կոմանդէր» ծառայողներից միայն հնդիկ նաւաստիները բերված են Եօփոսամա: Եւրոպացիները կալանաւորված են:

ՀԱՄԲՈՒՐԳ («Վոլֆի գործ.»): «America Line» շոգենաւային ընկերութեան ասելով, ձեռքաւորված «Արաբիա» շոգենաւը թէև այդ գծի սեփականութիւնն է կազմում և շրջում է գերմանական դրօշակի տակ, բայց ահա արդէն մի քանի տարի է, որ վարձված է ամերիկական ընկերութեան կողմից, որը այդ պատճառով էլ պատասխանատու է բեռի համար և որը պարտաւոր է Ռուսաստանին և Եւրոպային ռազմաթիւններ չը հայթայթել: ՎԱՇԻՆԴՏՈՆ: (Րէյտեր): Կտրական կերպով յայտարարում են, որ «Նախ Կոմանդէր» վրա զինւորական կօմարանը չը կար:

ՎԱՇԻՆԴՏՈՆ: (Րէյտ. գործակալ): Յայտնի դարձաւ, որ «Արգոլա» նաւի վրա եղել է հիւսիս-ամերիկական Միացեալ-Նահանգներին պատկանող մեծ քանակութեամբ ռազմաւորութիւնը և այդ ռազմաթիւնները, որի մէջ նաև 250 տօն վառօք, ուղարկվելու է եղել Ֆիլիպինները: Կարծում են, որ արտաքին գործերի մինիստրութիւնը «Նախ Կոմանդէր» նաւի գործը կը յանձնէ վճելու Անգլիային:

ՍՈՒԿԵ: «Արգոլա» նաւը ազատված է Օֆիցերները և նաւաստիները ափ իջան:

ՊՐՏ-ՍԱՅԻՆ: «Սկանդին» շոգենաւը վերսկսեց իր կանոնաւոր նաւարկութիւնը և միտաւ ջրանցքը:

ՍՈՒԿԵ: Յուլիսի 11-ին Դաշիչայի մօտ տեղի ունեցած թիւանութիւնի կօմր մէջ մեր կողմից մասնակցում էին 100 թիւանութիւն: Կրակը շատ աղոյ էր և հակառակորդին լուրջ վնասներ հասցրեց. շարված են շատ թիւանութիւն և ուրախ արկներ: Եւրոպացիները փորձեցին յարձակում գործել զօրքի գետնի վրա կենտրոնի վրա, բայց յետ մղվեցին: Մեր զօրքերին հրամայեց նահանջել և գրաւել այն բարձրութիւնները, որոնք գտնվում են 7 վերստ հիւսիս Դաշիչայից. նահանջը կատարվեց կատարեալ կարգապահութեամբ: Մեր կօմարանները յուլիսի 11-ին 50-ից աւելի չին:

ԼՕՆԴՕՆ (Րէյտեր): «Նախ Կոմանդէր» շոգենաւի ընկնումը առաջացրեց զօրիկ յուզում: «Մօրնիք Պօստ» ասում է. «Առաւարկաւ

Типографія «ГЕРМЕСЪ» С. Назарянца, Мих. пр. № 81